

Идемъ ние — коледари, —
И при млади и при стари,
Идемъ да ви чиститиме
Тоя празникъ въ Божие име.

Днесъ желаемъ най-сърдечно:
Вий щастливи да сте вѣчно,
Да хвалите Станинина
Чакъ отъ нинѣ до амина!

Звѣзделина. — Пѣсенъта ви е звънлива, като сребърно звънче. Сладка е, като херувимски гласъ . . .

Роксанъ. — Още една да ви изпѣемъ.

Обрадъ. — Пѣйте, милички. Развеселете тжжно сърдце, разведрете смрачена душа.

Звѣзделина — Васъ самъ Богъ ви изпрати тая вечеръ. Пѣйте! Въ Негова честь и слава пѣйте.

Роксанъ. — Пѣсенъта за збогуване!

Дѣцата — хоръ:

Ще си ходимъ дружно ние,
Цѣла нощъ пжтъ ще се бие,
Други чакатъ ни отъ друми
Съ радостъ свѣтла, съ сладки думи.

Добро ле, Коледе ле,
Божке ле, Коледе ле,

Сбогомъ, сбогомъ — до година
Тая весела дружина
Ще ви дойде съ пѣсни вити,
Да ви найде пакъ честити!

Добро ле, Коледе ле,
Божке ле, Коледе ле.

Обрадъ. — Дай Божие, да ни намѣрите радостни и честити! Нѣма да си ходите . . . Още малко ще поседите. Такива гости, като васъ, ни сж мили . . . (*Слъдъ малко*). Всички пѣхте. На всички благодаря отъ сърдце. Ще ви даримъ съ каквото Богъ ни далъ . . .

Звѣзделина. — Само едно дѣте не пѣ. Само то стои въ страни, като чуждо. (*Отива до Драгодана. Хваща го за ржчица*). Ела миличко, Ела при другарчетата си. Защо се дѣлишъ?

Роксанъ. — То не е съ насъ.

Дружемиръ. — Прѣдъ нашитѣ врата бѣ и влѣзе.

Огнянъ. — Ние не го искахме, но слугината ви каза да дойде.

Русанъ. — Вижте колко е окжсано и нечисто . . . За тука ли е?